

13 жовтня у Ватикані кардинал Петер Ердо, Архиєпископ Будапешта та головний доповідач Синоду, представив доповідь за підсумками дискусій під час першого тижня роботи Надзвичайної Загальної асамблеї Синоду Єпископів на тему сім'ї.

Документ одразу ж викликав чимало дискусій в мас-медійному просторі та запитань щодо його змісту та офіційного статусу. В інтерв'ю італійською мовою для Радіо Ватикану Блаженніший Святослав, Отець і Глава УГКЦ, поділився своїми думками про роботу Синоду та роз'яснив суть цього документа.

Ваше Блаженство, вчора розпочали роботу «малі групи» (circoli minori) Папського Синоду та дискусії над документом кардинала Ердо. Поділіться своїми думками про цей Синод та скажіть, як ви оцінюєте його роботу.

Цей документ не є остаточним чи офіційним документом роботи Синоду, а, радше, чернеткою, збіркою різних виступів синодальних отців упродовж засідань минулого тижня. Його не можна вважати остаточним підсумком наших дискусій. Зараз у робочих групах ми вивчаємо цей текст, є багато критики, деякі члени нашої робочої групи вважають, що потрібно дещо змінити, доповнити, щоб наше звернення, як до Святішого Отця, так і до наших вірних, було вираженим і зрозумілим. Найперше хочемо ще раз підтвердити доктрину Церкви про подружжя. Ми не маємо жодного наміру щось змінювати чи заперечувати, як це зараз часто повідомляється в засобах масової інформації. Насправді, ми переймаємося викликами, котрі походять не зсередини Церкви, а ззовні. Синодальні Отці шукають найкращий спосіб, як відповісти на ці виклики, наново пропонуючи Євангеліє родини у позитивному та радісному світлі.

У чому, на вашу думку, найбільший недолік цього документа і чому він викликав стільки непорозумінь?

У формулюванні висловлювань необхідно бути набагато точнішими. Адже, як відомо, часто диявол приховується в деталях. Інколи наміри та автентичні думки отців не відповідають вповні сформульованому тексту. І це створює певні непорозуміння. Саме тому зараз ми намагаємося висловитись у якомога зрозуміліший спосіб: з одного боку, щоб краще обговорити цю тему, а з іншого - щоб запропонувати традиційну доктрину Католицької Церкви у ключі нової євангелізації.

Отже, доктрина не змінюється з плином часу впродовж історії?

Доктрина не змінюється, вона розвивається, тобто уточнюється, щоб дати відповідь на певні виклики. В історії Церкви доктринальна частина була сформована як відповідь християн на декотрі ересі чи неправильне розуміння християнської віри з боку навколишнього світу. Сьогодні ми маємо нові виклики, нові труднощі в прийнятті традиційної доктрини Церкви, тому мусимо роз'яснити деякі аспекти вчення Церкви, щоб надати певні орієнтири, зокрема практичного характеру, для пасторального служіння Церкви. Цей Синод не є доктринальним. Ми зібралися тут не для того, щоб дискутувати про доктрину, а щоб поділитися душпастирським досвідом. На цьому Синоді ми замислюємося над великими стражданнями християнської сім'ї в сучасному світі та тими атаками, які на неї здійснюються.

Так звані «неврегульовані ситуації», тобто ті пари котрі не можуть бути визнані Церквою як подружжя, але до котрих вона ставиться з позиції милосердя та сприйняття. Чого вони сьогодні потребують і очікують?

Передусім ми намагаємося підтвердити доктрину Церкви, що сім'я – це вірний, нерозривний і таїнственний союз між чоловіком та жінкою. Інші способи співжиття не можуть вважатися сім'єю. Але, одночасно, потрібно визнати: якщо, наприклад, чоловік і жінка навіть без церковного шлюбу живуть у стабільному, плідному та вірному зв'язку, то в ньому присутні оті *semina verbi*, зерна істини, котрі потрібно належно пошанувати. На цьому Синоді, мабуть, чи не вперше увага душпастирів виходить за межі їхньої церковної огорожі, щоб розглянути ситуації важкого гріха та допомогти цим людям досягнути євангельських ідеалів.

Мас-медіа також говорять про відкритість до одностатевих пар...

Ми не говорили про відкритість до одностатевих пар, а, радше, про страждання цих людей. У своєму виступі я сказав, що ми не можемо вважати гомосексуальну орієнтацію самою в собі благом, тобто чимось добрим. Це важке випробовування, тягар і проблема, що завдає страждань. Рани, які наносить цей феномен, не залежать від того, як ми його сприймаємо: позитивно чи негативно. Тому на цю проблему потрібно дивитися з відкритими очима. Не можна ідентифікувати особу з її гомосексуальною тенденцією. Ми повинні дивитися на цю людину, поважати її як образ Божий, беручи до уваги її актуальний екзистенціальний вимір, та у світлі Євангелія допомогти їй у її стражданнях.

Розмовляв Пауло Ондарца.

Переклад з італійської о. Андрія Солецького